

<p>Hadad ibn Jusuf je bio jedan od griješnika iz plemena Sekif. Obnašao je funkciju namjesnika u vrijeme vladavine Abdulmelika, kajnjavao je i zbog insinuacija i kontrolisao je svoje protivnike u svim krajevima islamskog carstva, podvrgavajući ih vlasti svoga vladara. Nad njima je provodio nasilje bez milosti i ne boje?i se Veli?anstvenog i Silnog Allaha. Hadad ibn Jusuf je bio jedan od griješnika iz plemena Sekif. Obnašao je funkciju namjesnika u vrijeme vladavine Abdulmelika, kajnjavao je i zbog insinuacija i kontrolisao je svoje protivnike u svim krajevima islamskog carstva, podvrgavajući ih vlasti svoga vladara.</p> <p> Nad njima je provodio nasilje bez milosti i ne boje?i se Veli?anstvenog i Silnog Allaha. Halid ibn Abdulmelik el-Kasri je u to vrijeme bio namjesnik Meke. Znao je da u njegovoj oblasti živi Ibn Dubejr i naredio je da bude uhapšen.</p><p>
Nakon toga požele da se oslobodi, pa ga posla u pratinji Ismaila ibn Vasita el-Bedželija Hadadu ibn Jusufu.
Hadad ga upita: „Kako se zove?“ „Seid ibn Dubejr!“, odgovori on. Hadad mu tada re?e: „Ti si Žekkij ibn Kusejr (Nesretnik sin Uništenog)!“ „Moja majka bolje zna moje ime od tebe!“, odgovori mu Seid, našta mu Hadad uzvrati: „Nesretni ste i ti i tvoja majka!“ Seid uzvrati: „Ti ne poznaješ skriveno, to zna neko drugi!“ Hadad mu re?e: „Moraš još na dunjaluku osjetiti plamen vatre!“ Seid mu odgovori: „Kada bih znao da je to u tvojoj ruci smatrao bih te bogom.“ Hadad ga upita: „Šta govoriš o Muhammedu?“ Seid odgovori: „Vjerovjesnik milosti i imam upute!“ „A šta kažeš o Aliji, je li on od stanovnika Dženneta ili Džehennema?“, upita Hadad. Seid mu re?e: „Da sam ušao u Džennet i Džehennem znao bih ko su njihovi stanovnici!“</p><p>
Hadad ga upita: „A šta kažeš o halifama?“ Seid odgovori: „Nisam njihov zastupnik!“ Hadad ga upita: „Koji od njih je tebi najdraži?“ Seid mu re?e: „Najdraži mi je onaj sa kojim je najzadovoljniji moj Stvoritelj!“ Hadad ga ponovo upita: „A sa kojim je najzadovoljniji tvoj Stvoritelj?“ Na to mu Seid re?e: „To zna jedino Onaj koji poznaje njihove tajne!“ „Šta je tebi upita ga Hadad?“ „Šta se ne smiješ?“ Seid mu odgovori: „Kako? e se smijati stvorene koje je stvoreno od zemlje, a tu istu zemlju vatra sagorijeva?“ „Pa šta je onda sa nama, mi se smijemo?“, upita Hadad. Seid mu odgovori: „Nisu sva srca ista!“ Hadad zatim naredi da se prinesu dragulji, biseri i ukraši i stave pred njim. Tada mu Seid re?e: „Ako si ovo sakupljaš da bi se sašudio grozote na Kijametu, onda si dobro postupio. U suprotnom znaj da?e svaka dojilja svoje dojen?e zbog te grozote odbaciti. Dobro na dunjaluku je samo u onome što se o?isti.“</p><p>
Nakon toga Hadad zatraži da mu se donese ud i flauta. Namirisa udom i puhnu u flautu. Tada Seid zaplaka. Hadad mu re?e: „Šta te je zaplakalo, je li zabava?“ Seid mu odgovori: „Ne, rasplakala me je tuga. Kada si punhuo u flautu sjetio sam se velikog dana kada?e se puhnuti u sur. Ud je drvo koje je odsječeno bespravno, a strune su od ovce koja?e biti prošivljena na Sudnjem danu!“ Hadad mu re?e: „Teško tebi, Seide!“ On mu odgovori: „Nije teško jedino onome ko od vatre bude udaljen i u Džennet uveden!“ Hadad mu re?e: „Seide, odaberi na koji na?in Želiš da te ubijem!“ Seid mu re?e: „Ne, nego izaberi ti za sebe. Tako mi Allaha, kako god ti mene da ubiješ, Allah?e te, na isti na?in, ubiti na Ahiretu.“ Hadad mu re?e: „Ho?eš li da ti oprostim?“ Seid mu re?e: „Oprost dolazi od Allaha, a što se tebe ti?e ne?u ti se pravdati.“ Hadad naredi da ga povedu i

ubiju. Kada su izašli Seid se nasmijao.</p><p>To kazaće Hadadu, pa ga ponovo izvedoće pred njega. Hadad ga upita: „ta te je nasmijalo?“ Seid mu odgovori: „?udno mi je bilo kako je Allah blag i milostiv prema tebi uprkos tvojih zlo?ina!“ Hadad ponovo naredi da ga ubiju. Tada Seid po?e u?iti Allahove rije?i: „Ja okre?em lice svoje, kao pravi vjernik, prema Onome koji je nebesa i Zemlju stvorio, ja nisam od onih koji Njemu druge ravnim smatraju!“ Hadad re?e: „Nemojte ga okrenuti prema kibli!“ Seid prou?i: „Kuda god se okrenete, pa tamo je Allahova strana.“ Hadad re?e: „Polo?ite ga na lice!“ Seid re?e: „Od zemlje vas stvaramo i u nju vas vra?amo i iz nje ?emo vas po drugi put izvesti.“ Hadad uzviknu: „Zakoljite ga!“ Seid re?e: „Ja svjedo?im da nema bo?anstva osim Allaha, Jednog Jedinoga koji nema druga i svjedo?im da je Muhammed Allahov rob i poslanik. Uzmi moju glavu do Sudnjega dana kada ?emo se ponovo sresti. Allahu moj, nemoj mu dozvoliti da nakon mene ikoga vi?e ubije!“ </p>